

Italoskarton-doboz:

- tejes, gyümölcsleves, többretegű italoskarton-doboz üresen, tisztán és összelapítva (tisztítás egyszerű kicsorgatást, vagy gyors öblítést jelent)

Az üveget továbbra is az IKSZT közelében lévő zöld konténerbe kell tenni. (Ami nem fér bele az alakja miatt, azt mellé lehet letenni.)

A fenti hulladékfélékkel telt zsákok tartalmát válogató gépek osztályozzák szét a feldolgozás kezdetén.

Kérjük, tisztán, kiöblítve és összetaposva helyezze el a hulladékokat a kukában és a zsákban is, hiszen csak a tiszta hulladékot lehet újrahasznosítani. A gyűjtőzsák lehetőleg ne legyen lyukas és legyen a szájánál összefogható, a gyűjtő edény (kuka) fedele pedig legyen lecsukható állapotban!

A forró hamut semmiképpen ne öntsék a műanyag edényzetbe!

Tájékoztatjuk továbbá, hogy az új hulladéktörvény értelmében a feladatellátás és a finanszírozás elvált egymástól. 2016. április elsejétől a hulladékgyűjtő közszolgáltatók feladatai közül kikerült a számlázás, a díjbeszedés, a követeléskezelés. Ezeket a feladatköröket az NHKV Zrt. azaz a hulladékgazdálkodást koordináló állami szervezet vette át, a számlák is tőlük érkeznek.

A Zöld Híd ügyfélszolgálatának elérhetőségei

Hulladékgyűjtési rend 2017

JANUÁR			FEBRUÁR			MÁRCIUS		
DÁTUM	SZERDA		DÁTUM	SZERDA		DÁTUM	SZERDA	
4.	KOMMUNÁLIS	SZELEKTÍV	1.	KOMMUNÁLIS	SZELEKTÍV	1.	KOMMUNÁLIS	SZELEKTÍV
11.	KOMMUNÁLIS / FEENYŐFA		8.	KOMMUNÁLIS		8.	KOMMUNÁLIS	
18.	KOMMUNÁLIS / FEENYŐFA		15.	KOMMUNÁLIS		15.	KOMMUNÁLIS	
25.	KOMMUNÁLIS		22.	KOMMUNÁLIS		22.	KOMMUNÁLIS	
						29.	KOMMUNÁLIS	SZELEKTÍV

A Pet-palackos zsákok szállítási napja december hónapban 22-e, csütörtök.

Ormándy emlékévé

Folytatjuk a Virágok mesélnek című könyvből a virág mesék közlését eredeti, korabeli helyesírás szerinti formában. Most a tulipán a soros. Kalandos történet ez is, ki gondolta volna, hogy a tulipán mögött ilyen kanyargós múlt áll. Hagymája spekuláció tárgya lett. Falunk szülötte, Dr. Ormándy Miklós újra elbűvöl bennünket olvasmányos stílusával, választékosan megfogalmazott mondataival. Jó szórakozást és tanulást kívánunk hozzá.

Dr. Ormándy Miklós A tulipán

A rózsá, a virágok királynéja, mikor tőle minapában bucsut vettünk, azt a tanácsot adta, hogy alkalmilag látogassunk el más virághoz is és kérjük meg őket is, hogy meséljenek nekik is valamit multjukról.

Alkalmiszerűnek tartom e tanácsot követni most, midőn a földmivelésügyi miniszter ur, a városhoz intézett leiratában, azt az óhaját fejezte ki, hogy igen üdvös dolog lenne, ha a fővárosi parkok gyönyörű növényeinek, illetve virágainak mindegyike jövőben, tudományos nevüket mutató tábláscskával lenne ellátva.

Ekkor aztán könnyű lesz ismeretséget kötni Flóra országának szépeivel; mert ezuttal minden előleges kérdezősködés nélkül, önként bemutatkoznak e kedves teremtségek és csak tőlünk fog függni, hogy egyikkel-másikkal szóba álljunk, vagy pedig szó nélkül elhaladjunk mellettük.

Nincs talán egyetlen virág sem, melynek szeretete annyira összeforrt volna a magyar nép lelkével, mint a tulipáné.

Ha nincs is olyan nagy multja, mint a rózsának, ha eredete nem hozható is kapcsolatba valamelyes mitológiai istenséggel, mindazáltal mégis sok szépet és érdekeset fog beszélni a tulipán, ha megkérjük és meghallgatjuk őt.

Származásom- így kezdi elbeszélését a tulipán- a történelem előtti ősidőkből való: de művelődéstörténeti szereplésem a nagy népvándorlás idején kezdődik. Őseim közül igen sokan ma is rusztikus életmódot követnek Közép-Ázsia fensíkain, a hol helyenkint nagy kiterjedésű *tulipánréte* diszlik.

Első kitelepítőink a törökök voltak, a kik őshazájukból, Turkesztánból elindultak új hazát keresni s végül letelepedtek a Fekete-tenger, Márvány-tenger és Égei-tenger szegélyezte vidékeken. De azért turkesztáni emlékeikhez ezután is mindig szívesen ragaszkodtak. Midőn idők multával fővárosuk, Konstantinápoly fölépült: engemet, számos más virágtársammal együtt, fővárosuk virágos kertjeibe telepítettek át, hol nagy gondozásban és szeretetben részesültünk valamennyien.

Nevem *Tulipa Gesseneria*, voltaképpen a perzsa *Toliban* szóból származik; mert virágalkotásom formája hasonlít némileg a törökök turbánjához, a melyet ők „tulpan”-nak neveznek; tehát vezetéknevem *Tulipa* lett. Sok időközön át csak ez az egy nevem volt. Mikor azonban az upsalai egyetem világhírű botanikusa, Linné Károly (1735. év táján) a *binomialis* elnevezést behozta a növénytanba: én is két nevet kaptam. A *Gessneriana* keresztnevem a XVI. század egyik híres botanikusáról, Gessner Konrádról van véve; mert ő volt (1559) az első európai nevelőapám, augsburgi kertjében ő ültetett el és nevelt föl legelsőbbben. Linné aztán későbbben nevelőapámnak tiszteletére és emlékére nevezett el *Gessneria*-nak. Ez nevem eredetének genezise.

Törökországban rendkívüli kedvelt és nagy becsben álló virág vagyok még ma is. Dicsőítésemre évenként „tulipánünnepeket” rendeznek.

Igazán, magam sem tudom, hogy mivel hódítottam meg annyira a törökök szívet. Talán a közös haza emléke, a honnét kiindult a török nép és a tulipán, az a kapocs, mely bennünket ily szorosán összefűzött? - Nemcsak a török, hanem a perzsa költők is rajongó szeretettel emlékeztek meg rólam és szebbnél-szebb költeményeikkel siettek dicsőítésemre s mutatták be hódolatukat előttem. Egyik hírneves keleti költő így énekel: „Olyan a tulipán, mint az én szívem, belül parázs, kívül láng.”

A török háborúk idejében egész Európa figyelme Kelet felé irányult. Majd diplomáciai összeköttetések jöttek létre Konstantinápoly és a nyugati államok uralkodói között. Így történt, hogy I. Ferdinánd magyar király és német császár is követet küldött Konstantinápolyba. A követ Busbecq volt, a ki hat évig (1156-1562-ig) tartózkodott a török fővárosban. Ez idő alatt, szabad óráiban, természeti tárgyak gyűjtésével foglalkozott. Különösen megnyerték tetszését a keleti származású kerti virágok.

Ezek között voltam én is (a tulipán). Hagymámat elküldötte a magyar flóra hírneves ismerőjének, Clusiusnak, a bécsi császári kert számára, nemkülönben a tudós Matthiolusnak is Prágába. Mindkét helyen csakhamar díszre lettem a kerteknek és kedveltje az embereknek.

Bécsből aztán elindultam észak-európai utamra. Sehol sem fogadtak oly nagy lelkesedéssel, mint a már akkor gazdag és szabad Hollandiában. De a hollandusok lelkesedése nem volt őszinte; mert nem annyira önmagamért szerettek, hanem inkább azért, hogy adás-vevés útján hasznot húzhatnak belőlem. A tulipántermesztők törekvése az volt, hogy minél ritkább alaku és minél csodálatosabb színpompájú tulipánokat neveljenek. A folytonos kísérletezéssel és keresztezőbeporzással annyira annyira kivetkőztettek eredeti formámból, hogy a valóságos torzalakká nyomorodtam.